
La búsqueda del Sur
Η αναζήτηση του Νότου

Edición de
Nathalie Karagiannis

Επιμέλεια
Ναταλία Καραγιάννη

Traducciones de Helena Badell,
Pepe García Vázquez, Nathalie Karagiannis,
Ernest Marcos, Pau Sabaté y Christos Siorikis

Μεταφράσεις Ελένα Μπαντέιγ,
Πέπε Γκαρθία Βάσκεθ, Ναταλία Καραγιάννη,
Ερνέστ Μάρκος, Πάου Σαμπατέ
και Χρήστος Σιορίκης

animal sospechoso
editor

Δυο λόγια για το τι μας περιμένει

Ο αποπροσανατολισμός και η αναζήτηση του Νότου – δύο θέματα που με βοηθούν να προσδιορίσω τη θέση μου εδώ και μερικά χρόνια – ήταν οι μόνες κατευθυντήριες γραμμές που δόθηκαν στους ποιητές στους οποίους απευθύνθηκα. Δέχτηκαν να επιβεβαιώσουν την καθεμιά εξορία τους, τον καθένα Νότο τους, από κοινού, να περιπλανηθούν λοιπόν μαζί τα ποιήματά τους.

Η δομή του βιβλίου πραγματοποιεί το θέμα του: φέρνει τα πάνω κάτω. Αρχίζει με την κατάληξη, κι αυτή σηματοδοτείται από το γραφτό, με τις δύο του έννοιες, της μοίρας και του κειμένου (με αυτόν τον τρόπο απέδωσα το χρήσιμο ισπανικό /destino/, που σημαίνει και προορισμός και μοίρα). Αναζητώντας τον Νότο, διαρκώς αποπροσανατολιζόμενοι, διαρκώς εξόριστοι, το μόνο σίγουρο, το μόνο δεδομένο που έχουμε είναι το κείμενο και η σκιά του: το πεπρωμένο, που μαζί μας ανοίγουν στην ποίηση. Η οποία είναι μια μορφή επιβίωσης. Εξίσου ενδιαφέρουσα η σκέψη της ποιητικής κατάστασης ως παρένθεσης-κατάληξης, σαν να μην είναι γραμμικό όλο το υπόλοιπο που δεν είναι παρένθεση, ή σαν, έστω κι αν θεωρηθεί γραμμικό το υπόλοιπο, το γραφτό να κατοικεί αλλού, στις παρενθέσεις.

Το δεύτερο μέρος του βιβλίου απαρτίζεται από ποιήματα που έχουν θέμα τους το πέρασμα: χωρίς αυτό δεν είναι δυνατή η άφιξη. Εδώ υπάρχει η ρητή φανταστική αντιπαράθεση Νότου/Borrá, που προσεγγίζεται από πολλές πλευρές. Η κίνηση και το ταξίδι είναι πανταχού παρόντα, είτε το ποίημα εστιάζει – και, φυσικά, μετουσιώνεται – στον φορέα ή στο μέσο ως πέρασμα, είτε χρησιμοποιεί το φτερό των αγγέλων για να διασχίσει ό,τι πρέπει να διασχίσει, είτε χρησιμοποιεί τα τρένα, τα αυτοκίνητα, τον έρωτα (κι αυτός ένα μέσο και τι

Dos palabras sobre lo que nos espera

La desorientación y la búsqueda del Sur –dos temas que me ayudan a ubicarme desde hace algunos años– fueron las únicas pautas que se proporcionaron a los poetas a los que me dirigí para la elaboración de esta antología. Aceptaron reiterar cada uno de sus exilios, cada uno de sus Sures, en común; aceptaron, en definitiva, que vagaran juntos sus poemas con los de los demás.

La estructura del volumen lleva a la práctica su tema: poner patas arriba. Empieza por el desenlace, que es el destino, empleando sus dos sentidos de hado y destinación (en griego se utilizó la palabra *γραφτό* que significa texto y destino). En la búsqueda del Sur, propensos a la desorientación, propensos al exilio, lo único seguro, lo único cierto que tenemos es el texto y su sombra, el destino, que, juntos, nos abren a la poesía. Esta última es una forma de supervivencia. Igual de interesante es la idea de estado poético como paréntesis-desenlace, como si no fuera lineal todo lo que no es paréntesis, o como si, aunque se vea lineal, lo escrito habitara en otra parte, en los paréntesis.

La segunda parte del libro recoge poemas que tienen como tema el tránsito: sin éste, no es posible la llegada. Aquí se encuentra explícita la oposición imaginaria entre Sur y Norte, que se aborda desde diferentes perspectivas. El movimiento y el viaje son omnipresentes, tanto si el poema se focaliza –y, naturalmente, se transmuta– en el portador o en el medio como tránsito, como si empleara el ala del ángel para atravesar lo que haga falta, los trenes, los coches, el amor (también un medio, y ¡qué medio!), la navegación (también un medio-en medio). Transitando recogemos, es difícil ignorarlo.

μέσο!), τον πλου (κι αυτός ένα μέσο-μέσα). Περνώντας παίρνουμε, δύσκολα το παραβλέπει κανείς. Η πτώχευση, η απώλεια, η απάρνηση προηγούνται του περάσματος, και είναι απαραίτητες συνθήκες του.

Οι απώλειες αποτελούν την τρίτη ενότητα Τα ποιήματα είναι τα ίχνη του χασίματος και της αμηχανίας, αν όχι και αγωνίας, που εκείνο συνεπάγεται. Είναι ίχνη μέσα στη φυγή που σαν να πρόλαβαν μόλις να αποτυπωθούν ή κυριαρχούνται από τη μελαγχολία επειδή ηττήθηκαν. Χωρισμοί, αποχαιρετισμοί, μνήμες, θάνατοι. Ορισμένες φορές διακρίνεται η ειρωνεία απέναντι στα ασφαλώς πια ανεκπλήρωτα. Αραιά και πού χάνονται και οι λέξεις ή κόβονται στη μέση. Άλλοτε αυξάνεται η απόσταση από τον κόσμο ώστε να μειωθεί αργότερα, στο πέραςμα, όταν προχωράμε πλέον πιο γυμνά.

Στο τέλος, η καταγωγή. Τα ποιήματα του τέταρτου μέρους αποδίδουν καταγωγή στην ποιήτρια και τον ποιητή, πραγματοποιώντας κάθε φορά που αυτό συμβαίνει, μια τελετή. Ως γνωστόν, η καταγωγή διαρκώς εφευρίσκεται. Εδώ παίρνει συχνά τη μορφή μιας χειρονομίας απέναντι στους προγόνους: ο εκ νέου δοσμένος πρόγονος σαν αίτημα, σαν αξίωση συντροφικότητας. Το ποίημα, λοιπόν, είναι αξίωση και τελετή καταγωγής. Συμβαίνει η τελετή της καταγωγής να αφορά και τα πατροπαράδοτα, την πατρίδα, τη μητρίδα, τα οποία το ποίημα επικαλείται και κατοικεί. Νερά και χώματα προχωρούν μαζί στις τελετές αυτές.

Να προχωρήσουμε κι εμείς μαζί με τα ποιήματα, αρκετά προλογίσαμε. Σπανίζουν το κουράγιο κι ο θαυμασμός στις μέρες μας. Νά τι μας περιμένει!

Ναταλία Καραγιάννη

El empobrecimiento, la pérdida, la renuncia, son previos al tránsito y son condiciones necesarias para que se produzca. Las pérdidas componen la tercera sección del libro. Los poemas son las huellas de la pérdida y del desconcierto, incluso de la agonía que ésta conlleva. Son huellas en la huida que parece que han logrado marcarse apenas o que las domina la melancolía porque han sido derrotadas. Separaciones, despedidas, recuerdos, muertes. Algunas veces se atisba la ironía ante aquello que con toda certeza es ya inalcanzable. En ocasiones se pierden las palabras o se cortan por la mitad. Otras veces, aumenta la distancia respecto al mundo –para disminuir luego, en el tránsito, cuando ya avanzamos más desnudos.

Para terminar, el origen. Los poemas de la cuarta parte conceden un origen a la poeta y al poeta, celebrando, cada vez que esto ocurre, un ritual. Como es sabido, el origen se inventa y se reinventa. Aquí toma a menudo la forma de un gesto hacia los antepasados: el antepasado, elegido y renovado como petición, como exigencia de compañía. El poema, por lo tanto, es ritual y exigencia de orígenes. El ritual del origen concierne también a las tradiciones ancestrales, la patria, la patria, invocadas todas por el poema, las invita a que lo visiten y las visita a su vez, habitándolas. Las aguas y las tierras avanzan juntas en estos rituales.

Avancemos también nosotros con los poemas, que ya hemos prologado lo suficiente. Escasean el coraje y la admiración en nuestros días. ¡Helos aquí!

Nathalie Karagiannis

Destinos
Destinaciones, sobrevivencias, paréntesis

Γραφτά
Προορισμοί, επιβιώσεις, παρενθέσεις

Επικίνδυνο από μόνο του

Μονάχα η μνήμη
διεκδικεί το κόκκινο

της Γιάννας μου

μαθαίνει το αμφίβιο
και από την πληγή
και απ' το αίμα

«Θα σε πληρώσω» του είπα
«με τη χαμένη του πλευρά»
την ώρα που προσπαθούσα να περάσω
από την τρύπα μιας βελόνας
[τα χέρια μου μύριζαν ατσάλι]
ξύπνησα τρέμοντας

A! θαύμασα!

αυτό είναι η ποίηση μέσα στην ζωή μου
και μετά με έλουσε κρύος ιδρώτας A A!
αυτό είναι η ζωή μου μέσα στην ποίηση
ενώ δάκρυα ωρολογιακά ξεπάγωναν με παφλασμό
στα ποδάρια μου που τα 'βαφαν κατακόκκινα

έρχονταν τότε οι γλάροι και έμοιαζε πως νικούσαν
τ' άρπαζε ο σκύλος κι έμοιαζε πως νικούσε
τ' άρπαζαν μετά άλλα τετράποδα
αυτά τα τελευταία με θόρυβο εκκωφαντικό
μετατρέπονταν σ' εκείνο ακριβώς που καταβρόχθιζαν
Οι γλάροι τότε ζήλευαν τον ουρανό
Ο σκύλος έκλαιγε και μετά γελούσε
(γεμίζοντας αδειάζοντας μοιράζοντας)
Ο σκύλος ανέπνεε σταθμίζοντας
Ορθολογικό Θάνατο
[...]

ένα χέρι αγαπημένο με τράνταζε με δύναμη
«πού πας αγάπη μου πού πας;
αλλάζεις πορεία μέσα στο σκοτάδι;»

*Ψηλαφίζω το σχήμα του κρανίου μου
από περιέργεια*

ΦΩΝΗ: ... έλαμπε ψηλά στον ουρανό ένα φεγγάρι
εφάμιλλο του Δίσκου της Φαιστου ... ό,τι πρέπει –είπα–
ό,τι πρέπει! ... για να σερβίρω ... το αυτοκέφαλο ποίημα

[Δημήτρης Άλλος]

una mano amada me sacudió con fuerza
«¿dónde vas amor mío dónde vas?
cambias de marcha en medio de la oscuridad?».

*A tientas las formas de mi cráneo
por curiosidad*

VOZ: ... brillaba arriba en el cielo una luna equivalente
al Disco de Festos... ¡lo que haga falta –dije– lo que haga
falta!... para que sirvas... de encabezamiento del poema

[Dimitris Allos]

Η ΔΥΝΑΜΗ της ποίησης είναι η δύναμη της κουφοξυλίας, πικρή και πλήρης, ανερχόμενη στο θρίαμβο του λευκού ανθού, αναθρεμμένη στα απόμερα ταπεινού χώματος. Ποιος αντιστέκεται στην απλωμένη γλύκα του; Ποιος, τελικά, παραδίδεται στο δασμό του, θαυμάσια κακουχία του κάλλους, σκόνη και πτώμα εγκαταλελειμμένων ερημιών; Παντού και πουθενά εγκαθιστά με φτώχεια το σαθρό του το χιόνι: είναι η δύναμή του, η δύναμη εκείνου που εκκρίνει και πεθαίνει, η δύναμη από το φαρμάκι που την καρδιά ταραίζει, η δύναμη μιας ροής μαύρων καρπών που θάβει το χρώμα μες στο φως.

[Σουζάνα Ραφάρ]

LA FORÇA de la poesia és la força del saüc, amarga i plena, ascendent en el triomf de la flor blanca, crescuda enmig dels marges d'una terra innoble. Qui en resisteix l'expandida dolcesa? Qui, finalment, es dona al seu tribut, miraculós destret de la bellesa, pols i cadàver d'erms abandonats? Arreu i enlloc instal·la amb pobresa la seva neu corrupta: és la seva força, la força del que segrega i mor, la força del verí que el cor altera, la força d'un corrent desfermat de baies negres que sepulta la terra de la llum.

[Susanna Rafart]

Pasajes
Medios, ángeles, puentes

Περάσματα
Μέσα, άγγελοι, γέφυρες

Πόρος Ι

Παγιδευμένοι στο πριν και το μετά
ρίχνουμε κλεφτές ματιές στον καθρέφτη
το πρόσωπό μας εκεί σκληρό ήδη σημαδεμένο
Μπροστά ο δρόμος,
το άσπιλο πρόσωπο της νιότης.
Εδώ, μαζί, στο ίδιο σώμα.
Δεν έφυγε
δεν είναι δρόμος που παίρνεις,
ούτε κουβάρι που ξετυλίγεται μέχρι το τέλος
αλίμονο, όχι
Είναι κοχύλι που χτίζεται εσωτερικά
χωρίς να βλέπεις την έξοδο
χωρίς να βρίσκεις την κατεύθυνση
Μια άγνωστη πρόθεση
άσβεστη
Και το ταξίδι είναι ξήλωμα όχι προορισμός.
Ας ξηλώσουμε λοιπόν τις ραφές.
Η γιαγιά μου ξήλωνε
ένα ολόκληρο κουστούμι αντρικό
μέσα σε μια νύχτα
και το ξανάραβε από την αρχή
το μέσα έξω
Έτσι διπλασίαζε τη ζωή του
το μέσα έξω
Η διαδρομή είναι διπλής κατεύθυνσης
κάθε στιγμή
κάθε στιγμή πολλαπλή
και μπρος και πίσω
κι ακόμα, πολλές φορές η ίδια διαδρομή.
Δεν ήταν τέχνασμα. Μα δεξιοτεχνία.
Άλλωστε χωρίς τη γνώση ενός τεχνίτη όλα χάνονται
διπλά.
Και σαν παρόν και σαν ανάμνηση.

Pasaje I

Atrapados en el antes y el después
echamos miradas furtivas al espejo
nuestro rostro allí duro ya marcado
Adelante el camino,
el puro rostro de la juventud.
Allí, junto, en el mismo cuerpo.
No huyó
no es camino que tomar
ni ovillo que desmadejar hasta el fin
ahí de mí, no
Es una conchita que se crea dentro
sin ver la salida
sin encontrar la dirección
Una intención ignota
insaciable
Y el viaje es descosido no destino.
Descosamos pues las costuras.
Mi abuela descosía
un traje de hombre entero
en una sola noche
y lo rehacía de arriba abajo
del revés
Así que se duplicaba su vida del revés
El trayecto es de doble dirección
cada instante
cada instante múltiple
y delante y detrás
y también, muchas veces el mismo trayecto.
No era truco. Sino habilidad.
Además sin el saber de un artesano todo se pierde dos
veces.
Y como presente y como recuerdo.

Ας αναβλύζει ο καιρός
Η δοκιμασία είναι το πέρασμα
Να βρίσκεις τρόπο να περνάς ακόμα κι από μια κου-
μπότρυπα
Όχι να προχωράς αλλά να συμβαίνεις.

[Κατερίνα Ηλιοπούλου]

Que emerja el tiempo
La prueba es el paso
Para encontrar la forma de pasar otra vez por un ojal
No para avanzar sino para acaecer.

[Katerina Iliopoulou]

Πérdidas
Huidas, separaciones, muertes

Απώλειες
Φυγές, χωρισμοί, θάνατοι

ΚΙΝΟΥΜΑΙ προς τον ήλιο και χάνω. Υπάρχει ένα ύφασμα
 ή μια φολίδα κολλημένη, μια
 κρύα και ιδρωμένη ταινία της ψυχής που καταφτάνει
 στο στόμα. Ζω σ' αυτό το μέρος όπου ζουν
 ο Rui Κνορφλι ή η Bertina Lopes, εκτός
 τόπου και γη κανενός. Υπερβολικός
 ήλιος και ένα ευάλωτο πνεύμα, σώμα
 σβέλτο κι εκκενωμένο απ' την ανησυχία
 και την καθαρότητα του μυαλού, μάτια που αλληθωρί-
 ζουν
 αν δεν προσέχει κανείς, αν δε συγκρατούν εκείνο
 το νωρίς, το μιγαδικό πάτερ ημών της γνώσης και
 της αίσθησης. Κρύα η ταινία η κολλημένη στο στομάχι
 και υπερβολικό το φως· άρρωστη η ισορροπία, η ιστορία
 που περνά και βρίσκεται εδώ, η φλεγμονώδης ζέστη, η
 βιογραφία
 που εξατμίζεται και είναι δικός μου καιρός και ζωή
 των λαών. Φτιάχεται στο φως της ημέρας, αλλά την
 υφαίνει η μνήμη
 και χτυπιέται σαν ουσία ψιλή και πηχτή, είναι και δεν
 είναι
 τα πράγματα που ήδη υπήρξαν και γυρνούν σαν ξινό
 νερό μέσα στο στόμα, δυσφορία περπατώντας
 σ' ένα φρούριο μια μέρα Ιουλίου, στη
 Μοζαμβίκη ήταν και είναι εκεί και θα μπορούσε να είναι
 στο Σαντιάγο της Χιλής το ξινό στομάχι.

Πιο ατάραχη

η ζωή ή ήρεμη, σπάνια κι αγαπημένη όπως
 μια αρρώστια ή η χλιαρή γλυκάδα κάποιου
 που καθώς φαίνεται αναρρώνει και ξέρει
 πως άλλο από το καθώς φαίνεται δεν υπάρχει.

[Ολβίδο Γκαρθία Βαλντές]

ME MUEVO al sol y pierdo. Hay una tela o lámina transparente adherida, una película fría o sudorosa del alma que se viene a la boca. Vivo en ese lugar donde viven Rui Knopfli o Bertina Lopes, fuera de sitio y tierra de nadie. Hay un sol excesivo y un espíritu frágil, cuerpo liviano y voladizo en el malestar y claridad de la mente, los ojos locos si no se cuida, si no retienen el pronto aquel, padre nuestro mestizo de saber y sentir. Fría la película adherida al estómago y la luz excesiva; enfermo el equilibrio, la historia que pasa y está aquí, el calor inflamado, biografía volátil que es tiempo mío y vida de los pueblos. Al día se hace, pero la teje la memoria se bate como sustancia fina y espesa, son y no son las cosas que ya fueron y vuelven como agua agria a la boca, malestar caminando por una fortaleza un día de julio, en Mozambique era y es aquí y podría ser en Santiago de Chuco el buche agrio.

Mas ecuánime

la vida o aquietada, rara y querida como una enfermedad o la dulzura tibia de quien va al parecer convaleciendo y sabe que otra cosa al parecer no hay.

[*Olvido García Valdés*]

ΦΕΥΓΟΝΤΑΣ
και τα βουνά μέσα μου
Φεύγοντας
κι η μνήμη φαρμακώνει το ταξίδι
Φεύγοντας
κι από σταθμό σε σταθμό
να με καταδιώκει η μοναξιά σου
Φεύγοντας
το κορμί μου απ' τον πόθο αργασμένο
να σε περιμένω
Φεύγοντας
βουτηγμένος στη γλώσσα
Φεύγοντας
κι ο πάνθηρας να οσμίζεται τα ίχνη μου
και να με οδηγεί

[Παντελής Μπουκάλας]

FUGINT
i les muntanyes dins meu
fugint
i la memòria enverina el viatge
fugint
i d'estació en estació
em persegueix la teva solitud
fugint
amb el cos assaonat pel desig
t'espero
fugint
capbussat en la llengua
fugint
i la pantera em flaira les petjades
i em condueix.

[Pantelis Boukalas]

Orígenes
Antepasados, mares, tierras

Καταγωγές
Πρόγονοι, θάλασσες, χώματα

Καρτ Ποστάλ 2

Όχι μόνο το πνεύμα του Σαίξπηρ, ούτε μόνο η σκιά του Σαίξπηρ, ούτε καν απλώς οι στίχοι του Σαίξπηρ, αλλά ο ίδιος ο Σαίξπηρ μού μπήκε ως το μεδούλι των κοκάλων και δεν ξέρω πώς να τον βγάλω. Έχω τώρα κάτω από το αριστερό στήθος έναν συρφετό από βασιλιάδες, γελοιοποιούς και ακατανόητες λέξεις στα αρχαία αγγλικά. Μα το χειρότερο είναι πως σήμερα το πρωί με ξύπνησε ο πιο μικρός σαιξπηρικός χαρακτήρας, εκείνος που κανείς, ούτε ο ίδιος, δε θυμάται τ' όνομά του, και μου είπε πως αν εγώ δεν τον απαθανάτιζα, θα κανόνιζε να με κρεμάσουν αμέσως, χωρίς καν να συμβουλευτούν τη βασίλισσα της Αγγλίας.

[Ξένια Ντιακονόβα]

Postal 2

No pas l'esperit de Shakespeare, ni l'ombra de Shakespeare, ni tan sols els versos de Shakespeare, sinó Shakespeare mateix se m'ha ficat al moll de l'os i no sé com fer-lo fora. Sota el pit esquerre, ara hi tinc una caterva de reis, bufons i paraules incomprensibles de l'anglès antic. Però el pitjor de tot és que avui a la matinada m'ha despertat el personatge shakespearà més petit, aquell de qui ningú, ni ell mateix, recorda el nom, i m'ha dit que si jo no l'immortalitzava, faria que em pengessin immediatament, sense ni tan sols consultar-ho a la reina d'Anglaterra.

[Xènia Dyakonova]

Έξι ταξείδια με το Βενιζέλο

πρώτο το σχέδιο

Αυτό που σας λέγω μου τό ειπε ο μικρός ο Λευθεράκης,
είναι δεν είναι δεκαπέντε χρονών
νιούτσικος, με λίγο χνούδι που ιδρώνει
πάνω απ' τα χείλια του τα βυσσινιά
είναι ψηλός κι ανυπόμονος
τρέχει πάνω κάτω τα δάχτυλά του στη φόδρα της πολ-
τρόνας
έτσι καθώς μο' μιλάει
ορθός, δεν μπορεί να καθίσει κάτω σαν άνθρωπος
να πιούμε τη λεμονάδα μας
έχει μια ζέστη διαολεμένη, πηχτή
π' αχνίζουνε τα στάσιμα νερά
καταμεσίς του πάρκου
κι αναβρύζουνε τα κωνωποειδή, τα ανώφελα
μέσα από τα φυλλώματα στις καρδιές των φυλλοβόλων
που θάλλουν,
είναι Αύγουστος κι έχει ανάψει ο καιρός τη θερμασιά του
ανεβάνει η ζέστη ίσαμε τα ρουθούνια σου
και ρουθουνίζουνε τα ζωντανά κλεισμένα στα κλουβάκια
αναδεύονται οι οραγκουτάγκοι και φρουμάζουνε
δείχνουνε τα δόντια τους, ζητάνε κάτι λίγο
να δροσιστούνε με τη γκαζόζα του φύλακα κι ολοπηδάνε
δεξιά αριστερά, σειέται το κλουβί τους και τα σίδερα βο-
γκάνε
φουντώνει πάνω στη ράχη του μεσημεριού η ζέστα
ρέουνε τα φορέματα του καλοκαιριού,
σαν να την έχει φορέσει πάνω του ο ουρανός
αυτή την ουρά από πετούμενα μυριόστομα που συνω-
στίζονται
πάνω στις αχτίδες του αρρωστημένου ήλιου,
πάει σύγνεφο το κάμα του καλοκαιριού

Seis viajes con Venizelos

el primer plan

Esto que os digo me lo dijo el pequeño Lefcerakis,
tiene unos quince años
jovencito, con pelusilla que suda
sobre los labios como guindas
es alto e impaciente
pasa y repasa los dedos por el forro del sillón
según me habla
en pie, no puede sentarse como todo el mundo
bebemos limonada
tiene un calor diabólico; espeso
que hace hervir el agua estancada
en medio del parque
y brotan canópidos y anófeles
dentro del follaje en los corazones de las hojas caducas
que florecen
es agosto y el tiempo ha prendido su bochorno
sube el calor hasta las narices
y resoplan los animales encerrados en las jaulitas
se agitan los orangutanes y rezongan
enseñan los dientes buscando un algo
para refrescarse con la gaseosa del guarda y saltan
y saltan
de aquí para allá, sacuden la jaula y las estrellas aúllan
se inflama en el dorso la calor del mediodía
fluyen los ropajes del verano
como si la vistiera encima el cielo
a esta ristra de miles de bocas aladas que se apretujan
encima de los rayos del sol enfermizo
a porrillo la daga del verano

Índice
Περιεχόμενα

Δυο λόγια για το τι μας περιμένει Ναταλία Καραγιάννη	V
---	---

Γραφτά

(Προορισμοί, επιβιώσεις, παρενθέσεις)

Επικίνδυνο από μόνο του	2
[Η δύναμη της ποίησης...]	6
Εμβολιασμένο και υπάκουο	8
[Σας αποστέλλω το καλωσόρισμά μου, κύριε]	10
[Αυτός που φτάνει πέντε...]	12
Διαφήμιση σταλμένη από το τουριστικό γραφείο που είναι απέναντι από το σπίτι. Αλλά πάντα όταν περνά από εκεί, είναι κλειστό	14
[Η πόλη, τη νύχτα]	16
[Μιλώ με τα πάθη μου και τα ερείπιά μου]	18
Το δέντρο της απόγνωσης	20
[Αλλά νά που δέκα]	22
Πώς αυτοκτονούν οι Ασσύριοι	24
[Να ξεπερπατήσεις το περπατημένο...]	26
Ταίναρο	28
Από τον Βορρά	32
Η θεωρία του έρωτα	34
[Δώσε μου τη γη που έχω ανάγκη]	36
Αλήθεια	38
[Στάσου ακόμα στον σφυγμό αυτού του στίχου]	40
[Πυθμένας της θανατηφόρας λίμνης στο οροπέδιο]	42
Alice in Damageland	44
Του οριζόντιου κλάματος	46
Το κάστρο της αγνότητας	50
Σε λίγα χρόνια	56

Dos palabras sobre lo que nos espera, <i>por Nathalie Karagiannis</i>	V
--	---

Destinos

(Destinaciones, sobrevivencias, paréntesis)

Peligroso por sí mismo	3
[La força de la poesia es la força del sauc...]	7
Empeltat i obedient	9
[Le envío mi saludo]	11
[Qui arriba cinc minuts tard...]	13
Publicitat enviada per l'agència de viatges que hi ha just davant de casa. Sempre que hi passo, pero, esta tancat	15
[La ciudad, de noche]	17
[Parlo amb els meus patiments i les meves ruïnes]....	19
L'arbre del desesper	21
[Pero he aquí que diez]	23
Com se suïciden els assiris.....	25
[Desandar lo andado...]	27
Tainaro	29
Des del nord	33
La Theorie de l'amour	35
[Dame la tierra que necesito]	37
Cert	39
[Quédate en el pulso de este verso todavía]	41
[Fondo de laguna mortal del altiplano]	43
Alice in Damageland	45
Del llanto horizontal	47
El castell de la puresa	51
Dentro de pocos años	57

Περάσματα
(Μέσα, άγγελιοι, γέφυρες)

Πόρος Ι.....	60
Πόρος ΙΙ.....	64
[Με μπλε, με διάφανο ουρανό]	68
[Νότος]	70
[Διαθέσιμο το ασανσέρ, και πίεσε]	82
[Εγώ στο νότο εκείνοι στο βορρά]	84
Ανυπεράσπιστος Χρυσός.....	86
Τα λευκά κερδίζουν	90
[Πρώτα επρόκειτο για μια φανέρωση της Αχιμάτοβα, όχι]	92
Το μανιφέστο του κανιβαλισμού	94
Η Υπερηφάνεια των Κληροδοτών	98
[Τι ελπίζεις, καρδιά; Τι θέλεις από μένα]	100
Λίγο ακόμα	106
Ρωσοκατάσταση	108
Εκείνο το φως.....	110
[Άγγελο με λες και υπάρχει ρούμι μέσα στη φωνή σου]	112
Προφητεία που χαιρέται τους αφρούς της	114
[Ξεπερασμένη]	116
[Ανάμεσα στους κύκλους]	118
Το γεφύρι.....	120
Βίαιο Μαγνήσιο	122

Απώλειες
(Φυγές, χωρισμοί, θάνατοι)

[Κινούμαι προς τον ήλιο και χάνω. Υπάρχει ένα ύφασμα]	128
[Φεύγοντας]	130
[Δοκίμασα το φρούτο της τζιτζιφιάς και ξέχασα την πατρίδα μου]	132

Pasajes
(Medios, ángeles, puentes)

Pasaje I	61
Pasaje II	65
[De azul, de transparente cielo]	69
[Sur]	71
[Apretó, arrojado al ascensor]	83
[Jo al sud, ells al nord].....	85
Or indefens.....	87
Les blanques guanyen	91
[Fue primero una manifestación de Ajmátova, no]	93
El manifiesto del canibalismo.....	95
El orgullo de los testadores.....	99
[¿Qué esperas, corazón? ¿que quieres de mí?]	101
[Un poco más todavía]	107
A la russa	109
Aquella llum	111
[Ángel me llamas y en tu voz hay ron]	113
Profecia que s'alegra de les seves escumes	115
[Excedida]	117
[Enmig dels cercles]	119
El puente	121
Magnesio violento	123

Pérdidas
(Huidas, separaciones, muertes)

[Me muevo al sol y pierdo. Hay una tela]	129
[Fugint]	131
[Probé el fruto del azufaifo y olvidé mi patria]	133

[Θέλω να φύγω]	134
Ο κόσμος είναι άλλος	136
Και τώρα δυσνόητη, στυφή γένυση μες στο στόμα]	142
Πόρος IV	144
VII [Από το «Ελληνικό πέλαγος»]	146
IV [Από το «Ελληνικό πέλαγος»]	148
III [Από το «Ελληνικό πέλαγος»]	150
V [Από το «Ελληνικό πέλαγος»]	152
Ο μικρο-Κωνσταντίνος	154
Χορευτικό και σύζυλο	156
Πάσχα διαρκείας που είμαστε	158
Σιδερμίτας, 1	160
Σιδερμίτας, 2	162
Κάθε μέρα	164
Ανησυχία	166
Στη μαμά	168
Διαφήμιση	170
Εξαφάνιση	172
Οπότεν πλάτανος	174
[Τον δούρειο ίππο που στέκει στην πόρτα σου]	178
Πολιορκία	180
Καρτ Ποστάλ 5	182
Ένοικοι βυθού	184
xvi	186
[Και έτσι το λουλούδι ηττημένο από το ίδιο του το άρωμα]	188

Καταγωγές

(Πρόγονοι, θάλασσες, χώματα)

Καρτ Ποστάλ 2	194
Έξι ταξίδια με το Βενιζέλο	196
Λάι	212
Ο πεντοζάλης της φωτιάς	216
Μιγκέλ Ερνάντεθ	218
Ούτε θεός, ούτε αφέντης	222

[Vull marxar]	135
Le Monde est un autre	137
[Y ahora abstruso, áspero sabor de boca]	143
Pasaje IV	145
VII [de «Mar de Grecia»]	147
IV [de «Mar de Grecia»]	149
III [de «Mar de Grecia»]	151
v [de «Mar de Grecia»]	153
El pequeno Constantino	155
Danzarin y pasmado	157
Pascua del tiempo que somos	159
Sidermitas, 1	161
Sidermitas, 2	163
Com cada dia	165
Desfici	167
A mamá	169
Publicitat	171
Desaparición	173
Com l'arbre	175
[El cavall de Troia que s'espera a la porta]	179
Setge	181
Postal 5	183
Habitantes de las profundidades	185
XVI	187
[Y así la flor vencida por su perfume propio]	189

Orígenes

(Antepasados, mares, tierras)

Postal 2	195
Seis viajes con Venizelos	197
Lai	213
El ball del foc	217
Miguel Hernandez	219
Ni dieu ni maitre	223

Η καταγωγή	226
Πόσο άξιον	230
[Τι ξέρεις για το χωριό μου και για τους δικούς μου]	232
Τοπίο	234
[Στο πλάι και πλάι του κρασπέδου, σαν σπαρμένες]	236
Ρότα	238
Ψητό στο Σολντίτι	242
[Προτιμά τον χιτώννα από γαϊδουράγκαθα και φλούδες]	246
[Είμαστε μέσα στη δίνη]	248
Η κάθοδος των Μυρίων	250
Ο αόρατος άνθρωπος ή σχέδιο για μια επανάσταση	252
[Η ποιμενική ώρα]	256
Πώς να προχωρήσεις σ' ένα χωράφι	260
Ευχαριστίες	262
Βιοβιβλιογραφικά σημειώματα	264

L'ascendència	227
Com de dignum?	231
[Qué sabes de mi pueblo y de mi gente]	233
Paisaje	235
[A lado y lado del arcen, como esparcidos]	237
Ruta	239
Asado en Soldini	243
[Prefiere su bata de abrojos y vainas]	247
[Som dins el remoli]	249
El retorn dels deu mil	251
El hombre invisible o plan para una revolución	253
[La hora pastoral]	257
Com avançar per un camp	261
Agradecimientos	263
Notas biobibliográficas	265

Edición al cuidado de Juan Pablo Roa
Imagen de la cubierta:
Creies que no arribaria la nit, de Pere Alemany 2010
Técnica mixta sobre papel
© Pere Alemany, 2010

© Nathalie Karagiannis, 2016, por el prólogo.
© Helena Badell, Pepe García Vázquez, Nathalie Karagiannis,
Ernest Marcos, Pau Sabaté y Christos Siorikis,
2016, por las traducciones.
© animal sospechoso editor, 2016, por esta edición
*The work leading to this book has received funding from the
European Research Council under the European Union's
Seventh Framework Programme (FP7/2007-2013) /
ERC grant agreement N° 249438 TRAMOD*

Todos los derechos reservados
Primera edición: mayo de 2016

C/ Ventalló, 9, 08025 Barcelona (España)
www.animalsospechosoeditor.com

Depósito legal: B. 2539-2016
ISBN: 978-84-942808-3-2
Código IBIC: DCF

Diseño de interiores:
Juan Pablo Roa
Composición:
Juan Pablo Roa

Impresión:
Impremta Muro (Mallorca)
C/ Joan Carles I, 19
07440-Muro
971 86 04 44
imuro@imuro.com
Impreso en España

Queda rigurosamente prohibida, sin la autorización por escrito de los titulares del copyright, la reproducción total o parcial de esta obra por cualquier medio o procedimiento mecánico o electrónico –incluyendo las fotocopias y la difusión a través de internet– y la distribución de ejemplares de este libro mediante alquiler o préstamos públicos.

Esta primera edición de *La búsqueda del Sur*, de Nathalie Karagiannis, se terminó de imprimir en Impremta Muro, Mallorca, en abril de 2016. Para la composición del texto se han utilizado las tipografías Minion Pro, y Chaparral Pro